

Tradiciones y Costumbres Navidenas en Espana y Latinoamerica

Las posadas no son otra cosa que la novena de Navidad. Comienzan el 16 de diciembre y terminan el 24. La ceremonia consiste en una procesión desde las Iglesias o en las casas particulares donde se lleva en andas a los Santos Peregrinos, o sea a las imágenes de María y José algunas veces acompañados de un burro o guiados por un ángel. En algunos lugares varias familias con anterioridad se reparten las posadas, es decir cada noche una familia distinta organiza la posada y los peregrinos irán peregrinando de una casa a otra.

Durante la procesión, los participantes iluminados por pequeñas veladoras caminan detrás de los Santos peregrinos rezando el Santo Rosario. La procesión ant diálogo cantado se solicita posada una y otra vez hasta que se abre el portón dando entrada a los Santos Peregrinos.

Luego en los atrios o en los patios se cuelgan y se rompen [las piñatas](#), ollas decoradas que con papel de china toman múltiples formas que se rellenan de frutas, cacahuates y dulces. La forma más común en las piñatas es la estrella de siete picos. Cada pico representa un pecado capital; el golpear y romper cada pico representa vencer al pecado y recibir los dones de Dios representados por la fruta y los dulces. Más tarde la fiesta continúa cuando se ofrece a los comensales una rica merienda de platillos tradicionales de la época. Y la música ameniza el baile.

Presentamos aquí una forma de celebrarlas ya que no hay un modelo prescrito. Se le puede modificar quitar o añadir elementos. Hay que conservar, sin embargo, su carácter comunitario y festivo, así como su espíritu de oración en directa referencia al misterio de la Navidad.

Tradycje i zwyczaje bożonarodzeniowe w Hiszpanii i Ameryce Łacińskiej

Las posadas (z hiszp. dosł. nocleg) to nic innego jak nowenna Świąt Bożego Narodzenia. Rozpoczyna się ona 16 a kończy 24 grudnia. Na uroczystość składa się procesja, wyruszająca z kościołów lub poszczególnych domów, podczas której niesione są figury Świętych Pielgrzymów, to jest wizerunków Maryi, Józefa, niekiedy w towarzystwie osiołka lub prowadzonych przez anioła. W niektórych miejscach poszczególne rodziny dzielą między sobą kolejne „POSADAS”, czyli każdej nocy inna rodzina organizuje „nocleg” dla pielgrzymów, którzy wędrują w ten sposób od domu do domu.

Podczas procesji jej uczestnicy oświetleni małą świecami idą za Świętymi Pielgrzymami odmawiając Różaniec. W śpiewanym w trakcie procesji dialogu prosi się raz po raz o nocleg, aż wreszcie drzwi wejściowe domu otwierają się pozwalając wejść Świętym Pielgrzymom.

Następnie w kruchtach(?) lub podwórzach zawieszane są las piñatas - udekorowane garnki, wypełnione owocami, orzeszkami ziemnymi oraz słodyczami, które udekorowane kolorowym papierem, przybierają przeróżne kształty. Najczęściej mają one postać siedmioramiennej gwiazdy. Każdy z rogów gwiazdy symbolizuje jeden z grzechów głównych, zaś uderzenie i zniszczenie (rozbitcie) każdego z nich utożsamiane jest z pokonaniem grzechu i otrzymaniem łask i darów bożych reprezentowanych przez owoce i słodycze. Następnie uroczystości toczą się dalej – uczestnicy otrzymują obfity poczęstunek, na który składają się dania tradycyjne dla tego okresu. Radosna muzyka zachęca zaś do tańca.

Powyżej przedstawiamy zaledwie jeden z wielu sposobów w jakie obchodzone są LAS POSADAS, jako że nie istnieje ściśle określony model. Zawsze możliwe jest usunięcie, lub dodanie jakiegoś elementu, jednak z zachowaniem wyjątkowego charakteru tychże uroczystości jako radosnej zabawy całej zbiorowości i jednocześnie nastroju modlitewnego towarzyszącego misterium Świąt Bożego Narodzenia.

Tłumaczyła: Joanna Niemiec